

Πολὺ ἀπαίσιος οἰωνὸς διὰ τὸν ὑπόδικον βουλευτὴν κ. Πετιμέζᾶν πρέπει νὰ λογισθῇ ὅτι δ. κ. Σαρίπολος ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθωωτικῶς.

‘Ο κ. Σαρίπολος εἶναι ὁ κατ’ ἔξοχὴν δικηγόρος τῶν ἀτυχῶν δικῶν.

Δὲν τοῦ ἔφθαναν δύο θύματα, δ. Νικολόπουλος καὶ δ. Βαλασσόπουλος, γλίχεται τώρα καὶ τρίτου, τοῦ ἀτυχοῦ Σωτήρη.

“Ἐπερπετέ κάνεις νὰ ἔχορημάτισε καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας διὰ νὰ μὴ ἐκπλήσσῃ ἐπειτα δσας δήποτε καὶ ἂν ἔκδιδῃ εἰς φῶς μωρίας, δταν μάλιστα συμβαίνει νὰ ὕσται καὶ ἀνήθικο.

Οὕτω δὲν ἔξεπλάγημεν ἀναγνόντες τὸ συμπέρασμα τῆς ὑπὲρ τοῦ κ. Πετιμέζᾶ γνωμοδοτήσεως τοῦ κ. Σαρίπολου, ὅπερ κατ’ ἔννοιαν λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταδιώκωνται ὑπουργοὶ συλλαμβανόμενοι ὡς λησταὶ, διότι θὰ σχηματισθῇ πεποίθησις ὅτι ὅλοι οἱ πολιτευόμενοι εἶναι αμιαροὶ τὸν τε νοῦν καὶ τὰς χεῖρας καὶ συλοῦντες τὰ δημόσια ὅπως ἀπὸ τούτων χρηματίζωνται.”

“Ο σοφὸς ἄρα καθηγητῆς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου φρονεῖ τοσοὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναγράψωμεν ὡς ῥήτοραν τοῦ συντάγματος : ΟΕ ὑπουργοὶ κλέπτονταν καὶ μένουν ἀκαταδέωκτοι, μόνον καὶ μόνον ὅπως ἀποφύγωμεν τὰς δίκας τῶν ὑπουργῶν, διότι βλάπτονται τὴν ὑπόληψιν τῶν πολιτευομένων.

Αὔτὸ δῆμως τὸ ἀκαταδέωκτον τὸ ὅποιον ζητεῖ νὰ καθιερωθῇ τὸ πρῶτον εἰς τὴν περίστασιν τοῦ κ. Πετιμέζᾶ, δὲν μᾶς πείθει πολὺ ὅτι εἶναι πεπεισμένος δ. σοφὸς τῆς Κύ. πρου περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ πελάτου του.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Σαββάτου δ. εὐφυῆς βουλευτὴς Ρ*** ἔλεγεν ὅτι οἱ δύο φρικτοὶ μονομάχοι Τρικούπης καὶ Κουμουνδούρος ἔλαθον ἀμοιβαίναν στάσιν ὡς ζενίθ δ. εἰς καὶ ναδίρ δ. ἄλλοι.

Βίκων σχοινοθατῶν εἰς τὴν ὅποιαν δ. ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν στέκει διόλου καλά.

“Ἐπὶ τέλους εὑρέθη εἰς πανηγυριστής τοῦ ἵταλικοῦ θιάσου, ἀλλὰ . . . εἰς τὸν Τηλέγραφον, δστις ἀμα σ’ ἐπαινέση πρέπει νὰ παίρνῃς τὰ ῥοῦχα σου καὶ νὰ φεύγῃς.

Κατὰ τὸν κριτικὸν τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς δ. τενόρος εἶναι ἀσθενής, καὶ διὰ τοῦτο κακοφάλλει ἀλλ’ ὅταν δ. σ’ τὰ καλά του, τότε νὰ τὸν ἀκούατε !

‘Ο βαρύτονος πάλιν βγάζει, λέγει, φωνὰς ἀληθοῦς δξυώνου φαντασθῆτε τώρα βαρύτονον δστις εἶναι ἀληθινὸς δξύφωνος.

‘Ο δὲ μπάσσος δὲν εἶναι μὲν βαθύφωνος, ἀλλὰ μ’ αὐτὸ τε;

Βάστα ! λοιπὸν θέατρο !

— Πόλεμον, ἡρώτα εἰς, θέλεις δ. κ. Τρικούπης δ. εἰρήνην ;

— “Οχι, εἰρήνην.

— “Ε! τότε δὲν τὸν κατατάσσει δ. κ. Βαλέττας μεταξὺ τῶν Εἰρηνοφυλάκων τοὺς ὅποιους συνιστᾶ ;

Προσεχῶς ἔκδιδει δ. κ. Μηλιαρέσης Πόλκαν ἐπιγραφομένην «Καὶ θέλετε στέφαρον, πᾶς ;» ὡς καὶ ἄλλην μεσικὴν σύνθεσιν : Θὰ εἴη τιμωρήση τὸ “Εθνχ», sonata pour piano-forte.

‘Αμφότερα τὰ τεμάχια ἀφιεροῦνται τῷ κ. Μεσσηνέζη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΟΦΙΑ.

Τῷ κ. Ἡλιογαβάλῳ. — Οἱ στίχοι σας εἶναι πολὺ ζολαδικοί. Ὅστε ἔτη δὲν τοὺς παρουσιάζομεν εἰς τὸ κοινόν, πταίσεις ἡ γύμνωσις των.

Ο ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΤΗ ΠΑΝΑΓΙΑ.

Τοὺς στεναγμούς μου ἀκούει, ίδού τὰ δάκρυά μου Καὶ τὸν ἀθῶν δοῦλόν σου λυπήσου, δέσποινά μου.

ΚΑΛΛΙΣΤΑ

ἔκαμαν οἱ ἔργάται τυπογραφείων καὶ ἡρηνήθησαν νὰ ἔργασθωσι τὴν Κυριακήν.

‘Αν δὲν ἀπατώμεθα, εἶναι ἡ πρώτη ἀπεργέας ἡτις γίνεται ἐν Ἀθήναις καὶ ήμεις τὴν χαιρετῶμεν ὡς πρῶτον ἀνθος ἀμυγδαλῆς ἔργατικῆς ἀνοίκεως.

Πρὸ διετίας περίπου ἐκ τῶν πρώτων ἡραμεν φωνὴν ὑπὲρ τῆς Κυριακῆς τῶν ἔργατῶν τῶν τυπογραφείων. Διότι ἡτο ἀδίκον οἱ κατ’ ἔξοχὴν ἔργάται τοῦ πνεύματος νὰ μὴ ἔχωσι σταθμὸν ἀναπαύσεως ἐν τῷ βίῳ των. Ἡτο ἀτιμον οἱ ἔργάται τοῦ τύπου, τοῦ ἔχοντος ἀναγεγραμμένην ἐν τῇ σημαίᾳ του ἐκ τῶν πρώτων τὴν ἐσόδητα, νὰ εἶναι καταδεικασμένοι εἰς ἀγῶνα Περιπλανωμένων Ιουδαίων.

‘Η ἀπεργία αὐτὴ εἶναι καὶ ὑπὸ ἄλλην ἐποψιν εὐεργετική.

‘Ἐπι μίαν τοῦλαχιστὸν πρωταν δὲν θὰ ἡμεθα ἡναγκασμένοι νὰ ἀναγινώσκωμεν τὰς ἀτελευτήτους μωρίας καὶ τὰς μωροτέρας εἰδήσεις ! τῶν πρωϊνῶν ἐφημερίδων, τὰς δοποὶς δὲν στύψης μισην δὲν ἀπαρτίζεις ἐφημερίδα.

Δυστυχῶς χθὲς δὲν ἔγλυτωσαμεν ἀπὸ δύο.

‘Ελπίζομεν τὴν προσεχῆ Δευτέραν νὰ ἐορτάσωμεν τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν μας.

‘Αμήν.

ΤΡΕΛΛΑΙΝΕΙ !

“Ολοι τὴν λένε Π αν α γι ἀ

‘Στὴν ἐμορφιὰ, ’ετὴν καλωσύνη,

‘Σ δλαις ταὶς χάρες τὴν Μαρία . . .

Μόνον ἀντὶ καθὼς ἔκείνη

Κάθε τρελλὸ νὰ φρονιμαίη,

Αύτη... καὶ γνωστικοὺς τρελλαίνει !

‘Αράχνη.